

[Ole Olsen]

bedre end regeringens og derfor bedre egnet til at bringe renten ned. Det første af det er jeg enig i et langt stykke hen ad vejen, nemlig så langt, som SF og kommunisterne er enige.

Jeg synes også, hr. Jørgen Jensen begik den fejl at tro, at man kan eksportere sig ud af den nuværende krise. Hr. Jørgen Jensen påpegede meget rigtigt den store betydning, renten har som omkostning for dansk erhvervsliv, specielt for industrien. Det kan være meget nyttigt at trække det frem under en debat som denne her, fordi der i tide og utide bliver skudt på arbejdslønnens betydning. Man taler næsten altid om stigningen i timelønninger, man taler meget sjældent om stykomkostningerne, som jo dog trods alt er betydelig mere afgørende, og Industrirådet har jo klart påvist, at den store fordel, andre lande har i forhold til Danmark, netop skyldes vores høje renteniveau og ikke vores høje lønninger. Det synes jeg er centralt at få bragt frem.

Men derfra og så til at ønske at lave hele økonomien om for at opnå et rentefald synes jeg er et langt spring. Jeg tror bestemt ikke, at et rentefald ville løse vores økonomiske krise; jeg mener også at vide, at regeringen i og for sig mener det samme. Alle lande vil gerne eksportere sig ud af krisen; jeg tror ikke på, at noget land kan eksportere sig ud af den økonomiske krise, men kan vi bringe et rentefald frem, vil det naturligvis være en stor fordel for dansk erhvervsliv og specielt for dansk industri. Det kan måske forhindre os i at miste markedsandele, og det er da også betydningsfuldt; jeg synes blot, man her i dag overdimensionerer rentens betydning; set med mine øjne er renten et økonomisk instrument blandt andre; det er, ligesom det i dag er blevet et mål i sig selv at bringe renten ned. De to store problemer for os er naturligvis arbejdsløsheden og betalingsbalancunderskuddet.

Jeg synes, debatten først blev interessant, da hr. Erling Olsen kom op; ingen kritik af statsministeren, men det, han sagde, har jeg vist hørt sådan omtrent hvert eneste ord af – om end ikke i samme rækkefølge – dels af finansministeren, dels af økonomiministeren. Hr. Erling Olsens rigtige udgangspunkt var, at vi har en høj overrente i forhold til udlandet, og at meningen med den selvfølgelig er

at sørge for at trække kapital hjem og forsøge at få erhvervslivet til at hjemtage kapital.

Havde vi kunnet koncentrere debatten i dag om rentepolitikken, og hvad vi kan gøre for at nedbringe overrenten over for udlandet – hr. Erling Olsen sagde meget rigtigt, at det var noget med et samspil mellem markedskræfterne og den offentlige regulering, og spurgte, om vi ved at operere med det kunne frembringe en lavere rente for erhvervslivet – altså havde vi kunnet koncentrere debatten om det i dag i stedet for at gå hele kompasset rundt alle vegne, så ville meget være vundet, så havde vi haft en rentedebat, hvad vi efter min bedste overbevisning ikke har haft i dag.

Vi har haft noget, der kan minde om de opgør, vi har under finanslovdebatten og ved alle mulige andre lejligheder, og det kan jeg egentlig ikke se megen grund til en dag som i dag. Jeg mener, jeg har fået lige så fyldestgørende forklaringer som dem, jeg i dag har fået af statsministeren, af økonomiministeren, når jeg har stillet et tillægsspørgsmål til et spørgsmål om onsdagen; det er stort set det samme sagt med nogle flere ord, og det er måske lidt meget at bruge en forespørgselsdebat på.

Jeg ville gerne have, om man kunne dreje debatten, selv om jeg må skønne, at det nok er for sent et tidspunkt af debatten at få den drejet på, men hvis nogen ønsker at tage en anden runde her, vil jeg meget bede om, at man forsøger at føre debatten ind i det spor, som hr. Erling Olsen forsøgte at anlægge.

Jeg tror selv, at det er muligt uden skade også at nedbringe den høje overrente, som vi har i forhold til udlandet, og det vil altså sige fremkalde en rentesænkning, og jeg er slet ikke sikker på, den behøver at blive så forfærdelig lille endda. Jeg tror f. eks., at vi kunne nå et stykke ad vejen – det bliver ikke renten i almindelighed – ved i et vist omfang at differentiere renten forskellige steder. Vi har jo allerede gjort det på en række områder, og jeg tror, det er en vej, vi kan gå videre ad, uden at der sker nogen skadevirkninger med hensyn til betalingsbalancen.

Jeg kunne være fristet til at stille en eller anden dagsorden i dag, men jeg skal nok undlade det; det skulle nærmest være noget i retning af, at når det gælder vejret og renten eller noget i den retning, er vi alle sammen enige om, at vi gerne vil have henholdsvis